

ріоду професійної діяльності, важко досягти однорідності за рівнем інтелектуального розвитку, налаштованістю на фахову діяльність і мотивами одержання нової інформації.

Крім того, використання комп'ютерних систем пред'являє до учасників освітнього процесу спеціальні вимоги щодо знань комп'ютерної телекомунікаційної технології. Вони повинні вміти ввійти в мережу; скласти і відправити текстове повідомлення; структурувати отримане повідомлення в спеціальні папки; користуватися віддаленими базами даних; входити в електронні конференції, розміщувати там власну інформацію тощо [4].

Серед важливих проблем дистанційної форми освіти в Україні варто також виділити недостатній безпосередній контакт між персональним викладачем (тьютором) та дистанційним студентом через надзвичайну професійну завантаженість вітчизняних педагогів. Студенти закордонних дистанційних курсів можуть отримувати відповіді на свої листи вже через кілька годин, оскільки викладачів в країнах зі значним досвідом впровадження ДО набагато більше, ніж студентів. На жаль, в Україні склалася протилежна ситуація - бажаючих отримати дистанційну освіту у нас багато, а досвідчених викладачів, знайомих з новітніми технологіями дистанційного спілкування, обмаль [2, 4].

Крім того, досить вагомою проблемою є низька пропускна спроможність електронної мережі під час навчальних чи екзаменаційних телеконференцій. Від цього, передовсім, страждають дистанційні студенти невеликих містечок України, яким, власне, найбільше підходить ДО через географічну віддаленість від наукових осередків.

Ще більш складна проблема, яку сьогодні не можна залишити поза увагою, - захист авторського права розробників курсів. Відкритим залишається питання і про сертифікацію навчальних курсів.

Висновки

Загалом, дистанційна освіта в Україні не відповідає вимогам, що ставляться до інформаційного суспільства і не забезпечує повноцінного входження України в міжнародний освітній простір. Щоб система дистанційного навчання зайняла гідне місце в системі освіти України, потрібно, передовсім, створити глобальну комп'ютерну мережу освіти й науки, оскільки саме комп'ютер дає змогу отримувати навчальний матеріал, є водночас і бібліотекою, і центром довідкової інформації, і комунікативним центром, що робить його одним з учасників реалізації програми безперервної освіти в Україні.

Перспективи подальших досліджень

Подальше удосконалення процесу дистанційної освіти вимагає пошуків шляхів якісної ідентифікації слухачів, можливостей врахування освітніх стандартів із огляду на регіональні особливості, вибору якісних та комплексних методів оцінювання, способів зменшення завантаженості медичних педагогічних кадрів та шляхів захисту авторських прав.

Література

1. Мінцер О.П. Реформування системи медичної освіти в світлі концепції "суспільство знань" / О.П. Мінцер / [Електронний ресурс]. – Режим доступу до статті: http://inmeds.com.ua/dn_in_med/5982/.
2. Проблеми впровадження ДО в Україні [Електронний ресурс]. – Режим доступу до статті: <http://www.osvita.org.ua/distance/ukraine/vprov>.
3. Меморандум створення інформаційної освітньої мережі "Українська дистанційна освіта" [Електронний ресурс]. – Режим доступу до статті: <http://www.osvita.org.ua/distance/ukraine/add/00/>
4. Лазоришинець В.В. Вища медична та фармацевтична освіта України на сучасному етапі / В.В. Лазоришинець, М.В. Банчук, О.П. Волосовець, І.І. Фещенко, І.С. Булах / [Електронний ресурс]. – Режим доступу до статті: <http://www.slideshare.net/morion/ss-presentation-779442>.

Одержано 15.10.2012 року.

ЗАСТОСУВАННЯ РІЗНИХ ФОРМ НАВЧАННЯ СТУДЕНТІВ У РАМКАХ БОЛОНСЬКОЇ СИСТЕМИ ОСВИТИ Сухоребський Ю.І.

ДВНЗ «Івано-Франківський національний медичний університет»

THE USE OF DIFFERENT FORMS OF TRAINING STUDENTS IN THE BOLOGNA EDUCATION SYSTEM

Sukhorebskii Yu.I.

SHEE "Ivano-Frankivsk National Medical University"

Резюме. Розвиток науки у вищій школі передбачає підвищення якості підготовки спеціалістів, здатних, у свою чергу, після закінчення навчання самостійно вирішувати серйозні наукові завдання, відповідати у рівневі з передовими ідеями теорії і практики. Поєднання різноманітних форм навчання студентів сприяє їх всебічному розвитку та поглибленому вивченню предмету, а також передбачає заняття науковою роботою та дослідженнями, що значно розширює їх світобачення і дозволяє формувати майбутніх фахівців.

Ключові слова: студентський науковий гурток, науково-дослідницька діяльність, практичні навички, наукові завдання.

Summary. The development of science in higher education involves improving the quality of training that can, in turn, after graduation to solve major scientific objectives go in level with the advanced ideas of the theory and practice. The combination of various forms of students facilitates their full development and profound study of the subject, and also provides training in scientific work and research, greatly expanding their horizons and allows you to create future professionals.

Keywords: student scientific group, research activities, practical skills and scientific tasks.

Процеси європейської інтеграції дедалі сильніше впливають на різні сфери життя українського суспільства, зокрема, освіти. 19 травня 2005 року у норвезькому місті Берген на Конференції міністрів країн Європи Україна приєдналася до Болонського процесу, зобов'язавшись внести відповідні зміни у національну систему освіти та приєднатися до робо-

ти над визначенням пріоритетів у процесі створення єдиного європейського простору вищої освіти.

На сьогодні 45 європейських країн включно з Україною підписали Болонську декларацію, яка наголошує на необхідності європейської співпраці у забезпеченні якості вищої освіти, підвищенні якості підготовки фахівців, мобільності,

«Архів клінічної медицини»

сумісності систем кваліфікацій, посиленні конкурентоспроможності Європейської системи освіти. Слід відзначити, що Болонський процес не передбачає створення повністю ідентичних систем освіти у різних країнах, він призначений тільки для зміцнення взаємозв'язків та покращення взаєморозуміння між різними освітніми системами [1]. Один з принципів Болонської системи - посилення ролі самостійної роботи студентів. Студенти працюють у бібліотеці, відвідують різноманітні семінари, конференції, беруть активну участь у роботі наукових гуртків – отримують всесторонній розвиток.

Розвиток науки у вищій школі передбачає підвищення якості підготовки спеціалістів, здатних, у свою чергу, після закінчення навчання самостійно вирішувати серйозні наукові завдання, йти у рівень з передовими ідеями теорії і практики. Тому саме у навчальному закладі важливо прищепити студентам смак до наукових досліджень, привчити їх уже на цьому етапі мислити самостійно [2].

Однією із форм навчання є елективний курс, основною метою якого є професійна орієнтація студентів, поглиблене вивчення предмету, всесторонній підхід до навчання. Згідно з Болонською системою навчання на 2 курсі стоматологічного факультету навчальним планом передбачено вивчення елективного курсу «Основи технології виготовлення зубних протезів». Вивчення курсу проводять на практичних заняттях, які передбачають як теоретичне навчання у вигляді усного опитування, тестовий контроль, а також проведення практичних навиків. «Пропедевтика ортопедичної стоматології», яку студенти вивчають на 2 курсі, дозволяє ознайомити студентів із різноманітними видами ортопедичних конструкцій, які виготовляють для заміщення дефектів зубів і зубних рядів, а також із етапами їх виготовлення та матеріалами, які для цього застосовують [3]. Вивчення елективного курсу поряд із основним предметом дозволяє студентам більш детально вивчити і запам'ятати основні клініко-лабораторні етапи виготовлення ортопедичних конструкцій.

Таким чином, поєднане вивчення «Пропедевтики ортопедичної стоматології» та елективного курсу «Основи технології виготовлення зубних протезів» сприяє легшому засвоєнню студентами-стоматологами основних етапів виготовлення зубних протезів.

Невід'ємною складовою навчання у вищих навчальних закладах є також заняття студентів у наукових гуртках, що

дозволяє поглиблено вивчати предмет, який їх зацікавив. Тут розглядають проблемні теоретичні запитання, різноманітні клінічні ситуації, які сприяють адаптації студентів до роботи у клініці. Науково-дослідницька діяльність студентів є одним із найважливіших засобів підвищення якості підготовки і виховання спеціалістів з вищою освітою, здатних творчо застосовувати в практичній діяльності найновіші досягнення науково-технічного прогресу.

Цілеспрямоване виконання наукових досліджень у гуртках студентського наукового товариства сприяє формуванню всебічно розвиненої особистості фахівця, науковця [4]. Цілеспрямоване виконання наукових досліджень у гуртках студентського наукового товариства, аспірантів та молодих учених у вищому навчальному закладі сприяє формуванню всебічно розвиненої особистості фахівця і науковця.

Заняття у студентських наукових гуртках сприяють всебічному розвитку студента. Вони передбачають колективні заняття, що сприяють обміну досвідом, наукову дискусію та практику співпраці у колективі. Розгляд і вивчення різноманітних клінічних ситуацій дозволяє студентам мислити всебічно, творчо і багатогранно, що є дуже важливим у практичній діяльності лікарів [5].

Таким чином, поєднання різноманітних форм навчання студентів сприяє їх всебічному розвитку та поглибленому вивченню предмету, а також передбачає заняття науковою роботою та дослідженнями, що значно розширює їх світогляд і дозволяє формувати майбутніх фахівців.

Література

1. Пίδαев А.В. Болонский процесс в Европе / А.В. Пίδαев, В.Г. Передерий // Одесса: Одес. гос. мед. ун-т, 2004.-192с.
2. Мойсеюк Н.Є. Педагогіка / Н.Є. Мойсеюк // Навч. пос. К.: 2001. - 608 с.
3. Типова програма «Пропедевтика ортопедичної стоматології» для студентів стоматологічних факультетів вищих медичних навчальних закладів III- IV рівнів акредитації.
4. Цехмістрова Г.С. Основи наукових досліджень: Навчальний посібник / Г.С. Цехмістрова // Київ: Видавничий Дім «Слово»: 2003.-240 с.
5. Арыдин В. М. Учебная деятельность студентов: Справочное пособие / В. М. Арыдин, Г. А. Атанов // - Донецк: ЕАИ-пресс.:2000. - 77 с.

Одержано 17.09.2012 року.